

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα 20.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. Ἀριθ. 4.

Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Γαβριηλίδης.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ὅσοι στέλλουν τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν διεύθυνσίν των εἰς τὸ Γραφεῖον.

ΑΔΔΗ.

Εἰδοποιούμεν ὅτι ὁ ὅσος ἀριθμὸς τοῦ «Μὴ χάνεσαι» θὰ ἐκδοθῆ τὸ πρῶτ τῆς Κυριακῆς, πλήρη πολιτικῆς ὕλης.

Θὰ περιέχη καὶ ἐπιστολὴν τοῦ διασήμου Χατζῆ Σάββα.

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΖΑΙΜΗΣ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.
ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.
ΖΑΙΜΙΚΟΙ.
ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ.
ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ὑπουργοί.
ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ.
ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

(Ἐν τῷ οἴκῳ Ζατμη)

ΖΑΙΜΗΣ (πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ φίλους). Περιλημένοι μου βουλευταί!

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Σοὶ κύριε!

ΖΑΙΜΗΣ. Ὁ κ. Τρικούπης προσεκλήθη νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον. Αὐρίον θὰ μεταβῆτε παρ' αὐτῷ κληθέντες ἕνα συσκεφθῆτε περὶ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως. Μία ἰδέα μὲ λέγει, ὅτι ἂν ὁ κ. Τρικούπης καταθέσῃ τὴν ἐντολήν, ὁ κ. Κουμουνδοῦρος θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραίτησιν καὶ τότε—

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Καὶ τότε;

ΖΑΙΜΗΣ. Θὰ προσκληθῶ ἐγώ.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Ἡμεῖς!

ΖΑΙΜΗΣ. Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην καὶ προσπαθήσατε νὰ πείσητε τὸν κ. Τρικούπην γὰρ καταθέσῃ τὴν ἐντολήν.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Ἔχει καλῶς.

(Ἀπέρχονται)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

(Ἐν τῷ οἴκῳ Τρικούπη)

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ en frac. Λυποῦμαι διότι παρὰ τὰ ἔθιμα βλέπω τοὺς πλείστους ἐξ ὑμῶν οὐχὶ ἐν στολῇ, ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς ἐνδεδυμένους ὡς νὰ εἴσθε ἐν Ἑλλάδι... Ἐν τούτοις σὰς ἀναγγέλλω, ὅτι ἐκλήθην νὰ σχηματίσω ὑπουργεῖον.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Νὰ σχηματίσῃς ὑπουργεῖον.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Νὰ μὴ σχηματίσῃς ὑπουργεῖον.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ (σύροντες αὐτὸν ἐκ τῆς δεξιᾶς). Νὰ σχηματίσῃς.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ (σύροντες αὐτὸν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Νὰ μὴ σχηματίσῃς.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Τοὺς λόγους, τοὺς λόγους!

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Διότι ἔχεις πλειοψηφίαν.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Διότι δὲν ἔχεις πλειοψηφίαν.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Ἄρκεῖ. Ἐρωτίσθην καὶ πορεύομαι νὰ καταθέσω τὴν ἐντολήν.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Πορεύου τάχιστα διὰ νὰ μὴ γελοιοποιηθῶμεν.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Κύριε πρόεδρε! Εἶνε ἀνοησία αὐτὸ τὸ ὅποιον θὰ πράξῃς.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Ἄφοῦ δὲν ἔχωμεν πλειοψηφίαν...

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Μὴ σπεύδετε, κύριοι, διότι μᾶς λείπουν καὶ ἄλλοι.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Τίνες;

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Ὁ Οἰκονόμου!

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Δὲν ἔρχεται διότι ὁ κ. Ῥάλλης τοῦ εἶπεν εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι δὲν ἔχει μωαλὸ καὶ ὅτι θὰ τοῦ πάρῃ μία σβούρα.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Ὁ Μεσσηνέζης;

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Μὴ τὸν περιμένετε, διότι νῦν δὴ ἀεροβατεῖ καὶ περιφρονεῖ τὸν ἥλιον.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Ἀφαιροῦμεν λοιπὸν δύο, ἀλλὰ μᾶς λείπουν καὶ ἄλλοι ἀκόμη. (Ἀκούεται μουσική. Βισέρχονται ἀμέσως ζυρισμένοι καὶ φρέσκοι φρέσκοι οἱ ὑποψήφιοι ὑπουργοί).

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Ἴδου, ἴδου, καὶ ἄλλοι 18 φίλοι μας.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Ἐξ αὐτῶν ἀφάιρσον τοὺς 12, διότι μόνον 6 θὰ σὰς μείνουν...

Οἱ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ. Τί ἀναβάλλετε; Ὁ κόσμος ἔξω κάμνει διαδηλώσεις ὑπὲρ ἡμῶν. 15 κουμουνδοουρικοὶ ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ Καλαμακίου. Ἐμπρὸς, κ. πρόεδρε, σχηματίσθε τὸν κατάλογον καὶ ἀνάβηθε εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Οἱ ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Μὴ γελοιοποιεῖτε τὸ πρᾶγμα. Τί ὄφελ;

νά παρουσιασθήτε για μία στιγμή ως υπουργικοί εις τὴν βουλὴν καὶ νὰ ἐξέλθετε ὡς ἀντιπολιτευόμενοι . . .

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (σύνουος). Οἱ Ζαΐμικοὶ ἔχουν δίκαιον. Πορεύομαι νὰ καταθέσω τὴν ἐντολήν.

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ. Οὐαί ἡμῖν καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἡμῶν!

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

(ἐν τῷ οἴκῳ Κουμουνοῦρου).

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ (ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κοιμωμένου Κουμουνοῦρου). Καλῶς ἐπλέξα τὴν κωμωδίαν. Ὁ κ. Τρικούπης κατέθηκε τὴν ἐντολήν πισθεῖς ὑπὸ τῶν Ζαΐμικῶν καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν ἔχει πλειοψηφίαν. Ἐγὼ δὲ ἐπέβαλα τὴν σατανικὴν ταύτην ἰδέαν εἰς τὸν ἀφρονα Ζαΐμην (τὴν ἀφροσύνην του ὠμολόγησε μόνος του ἐν τῇ βουλῇ) πείσας αὐτόν, ὅτι ἂν κατέθετε τὴν ἐντολήν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ κ. Κουμουνοῦρος θὰ ἐπέμεινε εἰς τὴν παραίτησίν του καὶ ἡ Α. Μ. θὰ ἐκάλει τότε τὸν κ. Ζαΐμην. Ἐβγείρον, γλυκύνετε, διότι σὲ καλεῖ ὁ βασιλεὺς. Εὐπυνα, γλυκύνετε, κ' ἡ μοῖρά σου δουλεύει.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (χασμώμενος). Ποίαν γλυκειάν ἀκούω μουσικὴν;

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ. Ἐτοιμάσου νὰ δεχθῆς τὸν κ. Καλλίνσκην. Κρούει τὴν θύραν. Ἐσο δὲ τολμηρός. Ἐγὼ δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλίπω, ὅπως οὐδέποτε μέχρι τοῦδε σ' ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ εἶμι τὸ **Δαιμόνιον** σου.

Λουκιανός.

Ο ΟΙΟΝΕΙ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΕΩΝ.

Ἐπὶ τὴν περιπαθῆ μελωδίαν μάς τοῦ Σωτήρη, τὸ ὅποιον τὴν στιγμὴν ταύτην πνέει εἰς τὴν πλατείαν Συντάγματος, περισυναγῶν, ὡς ἡ ὄρνις τὰ νεοσά της, τὰς πανταχόθεν διαφευγούσας με ἐντυπώσεις τοῦ χοροῦ τῶν Παρνασσιδέων. Ἐγὼ δύο θετικὰ προσόττα, ὅτι εἶμαι σύντομος, ὅτι εἶμαι καὶ ἀληθής· καὶ ἐν ἀρνητικόν, ὅτι δὲν εἶμαι ῥομαντικός, ὡς ὁ ἐποποιὸς τοῦ Σερπιερίου κ. Κρί-Κρί.

Αἱ ἐντυπώσεις μου λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶν κατὰ κεφάλαια, ἢ ὡς θὰ ἔλεγε φιλολόγος γλῶσσα, κατὰ καὶρόν.

Ἐξοδος. Οἱ Παρνασσίδες εἶναι ἄνθρωποι ποῦ δίδουν εὐκολα τὸν λόγον των, ἀλλὰ δὲν τὸν κρατοῦν, διότι ὁ λόγος τῶν Παρνασσιδέων ὡς εὐγλωττος εἶναι ὀλισθηρὸς, ἢ ἔχει πτερὰ καὶ φεύγει. Ἄς προσέχη ὅποια προξενολογία με Παρνασσιδέα.

Ἐντὶ λοιπὸν ἠλεκτρικῆς φωτὸς, χάριν τοῦ ὁποῦ ἐπώλησαν τὰ μισὰ των εἰσιτήρια, εἶχαν σεληναῖον. Τοὺς ἔλειψε, λέγει, ἠλεκτρισμὸς, ὁ δὲ ἀτυχὴς Ἀργυρόπουλος, μεθ' ὄλας τὰς ἀποπειράς του, δὲν κατώρθωσε νὰ ἠλεκτρίσῃ τίποτε.

Καὶ ὁμοίως οἱ Παρνασσίδες εἶναι παιδιὰ με χαρακτῆρα. — Ἐπεσχέθημεν ἠλεκτρικὸν φῶς· γίνεται νὰ μὴ βάλωμεν τίποτε εἰς τὴν εἴσοδον;

— Νὰ βάλωμεν χωροφύλακας, ἐσκέφθη ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος κ. Παπαρηγόπουλος, ὁ ἐπὶ τοῦ διαβοήτου Συνεδρίου χειροτονηθεὶς ἀρχηγὸς τῶν Γιαννισάρων.

— Καὶ ναύτας, προσέθηκεν ὁ ἐκ Σπετσῶν ἀντιπρόεδρος κ. Βάμβας.

— **Βέβαια**, εἶπεν ὁ ἐρυθρὸς γραμματεὺς, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθῶν καὶ αἱ δύο δυνάμεις.

Οὕτω καὶ ἐγένετο, τῆς εἰσόδου λαβούσης ὅψιν στρατιωτικὴν.

Οἱ μὲν Κύριοι ἐνόμιζον ὅτι οἱ Παρνασσίδες τοὺς ἐκάλεισαν εἰς μηδενιστικὴν συνωμοσίαν καὶ ὅτι ὁ κ. Σκίπης τὰ μυρίσθηκε καὶ ἔστειλε χωροφύλακας.

Αἱ Κυρίαι ὁμοίως, ἐξυπνότεραι πάντοτε τῶν ἀνδρῶν, ἐφοβήθησαν μήπως οἱ Παρνασσίδες, ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς μακρινῆς νυμφουτικῆς των, μετεχειρίσθησαν τὸν χορὸν ὡς νυμφοπαγίδα, καὶ ἔταξαν περὶ τὴν εἴσοδον ναύτας ὅπως τὰς κλέψουν. Καὶ ἤδη ἐπλανᾶτο περὶ τὰς ἀκοῆς των ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ Λογιωτάτου ἄδοντος:

Βάρκα φῶς μου θ' ἀρματώσω
Νὰ σὲ κλέψω μιὰ νυκτιά.

Ἐτύχως οὐδὲν ἀπευκατεῖον συνέβη. Μολογόντι πολλοὶ ἐφοβοῦντο μήπως ἐπωρελούμενοι τὸ νέον νομοσχέδιον καθ' ἡ διδάκτορες κατατάσσονται ὡς ἐνωμοτάρχαι τῆς χωροφυλακῆς, Παρνασσίδες τινες ἐφρούρουν ἐκεῖ μετρημειομένοι, ἔτοιμοι ν' ἀρπάσουν καμμίαν νύμφην.

Μουσικὴ σκᾶλα. Δὲν ἐφθάνεν ἡ στρατοκρατία τῆς εἰσόδου, ἀλλ' ὡς Εὐέλπιδες—γαμβροί—ὄλοι οἱ Παρνασσίδες κατέλαβον εἰς κωμικὴν παράταξιν τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος φέροντες καὶ κοκάρδια, ὡς οἱ ἐν τῷ χορῷ τοῦ Σερπιερίου ὑπηρετοῦντες.

Ἐρωτήσαμεν: τί τοῦτο καὶ μᾶς εἶπον ὅτι ἀπετέλουν εἰδος ἀλληγορίας, δι' ἧς μετέβαλον τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας εἰς μουσικὴν σκᾶλαν, ἐφ' ἧς ὡς ἐπὶ αἰθερίου ἀναβάθρας, ἐμελλόν ν' ἀναβῶσιν οἱ προσκεκλημένοι θηλυκοὶ ἄγγελοι. Τῆς σκᾶλας ταύτης τὸ κάτω φά κατεῖχεν ὁ διπλωματιεὺς κ. Μάνος, τὸ δὲ ἀπάνω φά ἡ Α. ἱψηλότης ὁ πρόεδρος κ. Δραγοῦμης.

Engagements. Διαιμασμένα τὰ μέλη, συνῆκτον τὰς χοροπρωτεύσεις των, ἐνφ' αἱ Κυρίαι εἰσέτι ἠσθμαίνον, ἐναντίον δὲ ὄλων τῶν κανόνων πῆς ἐθιμοταξίας μετὰ τὰ engagements τῶν μελῶν ἐγίνοντο αἱ παρουσιάσεις.

Διάλογοι ἐπὶ τῆς εἰσόδου, ἤκούοντο μετὰ μεγάλῃς μαγοτονίας οἱ ἐξῆς:

- Τὸν βλέπεις αὐτόν ποῦ μπαίνει τώρα;
- Ἐ;
- Φορεῖ τὸ φράκο μου.
- Νὰ καὶ τὸ δικό μου.
- Οὐί! τοῦλθε πολὺ κοντὸ τὸ βρακί μου.
- Μωρὲ δὲν φαίνονται τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ κλάκ μου.

Φρακοδιάλογος. Δύο ἐκ τῶν φρακοδανειστῶν, τοῦ ἐνὸς τοῦ ἤρχετο πλατὺ τὸ ξένον φράκο, τοῦ ἄλλου στενόν.

— Μωρὲ τ' ἀλλάζουμε;

Ῥομάντος ἀλλ' Ζολᾶ. Εἰς ὑψηλὸς καὶ εἰς κοντὸς ἐκ τῆς τάξεως τῶν παρατηρητῶν:

- Τί ἀφράτο ντεκολτέ;
- Εἶσαι μύωψ καὶ μύμενε.
- Γιατί;

— Ἄλλως θ' ἀνεκάλυπτες ὑπὸ τὸν ἀφρόν τοὺς οἰκίσκους ὅς ἐκτίσαν θερινὸν κώωνες.

— Ἄλθινοι! μαργαρίται εἶναι αὐτοί;

— Μπᾶ! Φεύτικοι, δὲν βλέπεις ὅτι εἶναι μεγάλοι σὰν καρούδια;

— Ἐ! τότε εἶναι τεχνητοὶ ἐπὶ φυσικῶν μαργαριτῶν.

Σιωπή! ἡ μυρσέσσα σταυράνθη τοῦ Ἰονίου, φέρουσα ὄνομα, ἔνδυμα καὶ σάρκα, ὄλα ῥόδινα.

Μία Rose
Κοί μὲ roses
Ἦτο rose.

— Βλέπεις τὸν κλωστομύστακα ἀξιοματικόν;

— Ναι.

— Νομίζει ὅτι τιτρώσκει μὲ τὰ γαλανὰ του μάτια, ἐνφ' τιτρώσκουν μόνον αἱ ἐπωμίδες καὶ τὰ λουριά του.

Ἐκεῖ παρακάτω ὁμοίως λευκὸς πεντελικῶν μαργάρου ὄγκος ἐπαναλαμβάνει τὸ θαῦμα τῆς Γαλατείας χορεύων.

Στατιστικὴ. Ἦνα μὴ διαψευσθῆ ὁ κ. Μανσόλας ὡς μέλος τοῦ Παρνασσίου, πολλαὶ Κυρίαι δὲν μετέβησαν εἰς τὸν χορὸν Ἦνα περισσεύη τὸ ἀσχημον φύλον.

Κατὰ διαβολικὴν δὲ σύμπτωσιν ἐπερίσσειον αἱ ἀσχημοὶ δίκην πλειοψηφίας κουμουνοδουρικῆς, καὶ ἐμειοψήφουν αἱ ὠραιαί, ὡς κόμμα τῆς Ὄρας.

Προσκληθεὶς νὰ ἐξηγήσω τὸ φαινόμενον εἶπα: Τὸ ἰδιάζον ἐν τῷ χορῷ αὐτῷ ἦν τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς. Ἄλλ' αἱ μὲν εὐμορφοὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην ἠλεκτρικοῦ φηριανίου τοῦ κ. Ἀργυροπούλου.

Ἐνφ' αἱ ἀσχημοὶ εἶχον καὶ παρὰ εἶχον. Πολλοὶ μάλιστα ἀδημονοῦσαι καὶ παρὰ εἶχον: Si j'Étais Roi, ἔλεγον:

— Ἄ! ἂν ὑπῆρχεν ἠλεκτρικὸν φῶς!

Ἐκεῖ ποῦ εὐρεθεὶς ὁ ποιητὴς τῶν «Κρητῶν καὶ Ἐνετῶν» κ. Ἀμπελάς ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τὰς γεωργικὰς του μελέτας καὶ νὰ δραματοποιήσῃ τὸ motif αὐτό.

Πτώσεις. Δὲν εἶναι πέντε αἱ πτώσεις; Οἱ λόγοι Παρνασσίδες τὰς ἔκαμαν δώδεκα, πολυπλασιάσαντες κυρίως τὴν *δοτικὴν*· ἀλλ' αἱ μητέρες τῶν δεσποινίδων ἀπέναντι τῶσαν *δοτικῶν* κατήργησαν τὴν *κλητικὴν*.

- Ἄναγράφωμεν ἐνταῦθα τὰ αἴτια τῶν πτώσεων.
- α. Σώματα ἑτεροβαρῆ.
- β. Ἄναισθησία τῶν βραχιονίων μυῶν.
- γ. Ἄτελεῖς πρόβαι τοῦ κ. Βαλάση.
- δ. Ἀσθένεια μνημονικοῦ καὶ βάρους ἡλικίας ἐκείνων αἰτινὲς ἐώρταζον leur rentrée dans le monde.
- ε. Προπέτια χιονιστῶν.
- ς. Δυσαναλογία δανεισμένων φράκων.
- ζ. Πατήματα μπαδζακιῶν.

Πρὸ ἐνὸς ζεύγους πεπόντος οὕτως εὐγενῶς, ὥστε ὁ καθαλίερος νὰ μείνῃ κάτω, εἰς ῥομαντικὸς περῶδων τὸν Οὐγὼ εἶπε:

Oh! n' insultez jamais l'homme qui tombe;
Qui sait sous quel fardeau son pauvre corps
[succombe!

Ποικίλα. Ὁ κ. Κουμουνοῦρος, τοῦ κ. Τρικούπης μὴ σχηματίσαντος ὑπουργεῖον, κηρύσσεται ὁπαδὸς τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀντὶ κλάκ πιέζει ὑπὸ μάλης ῥωμαλέον ὕψηλόν πῖλον.

Ἐρωτώμενος λέγει:
— Κάτω ὄλα, μηδὲ τοῦ τετὰ τοῦ καπέλλου μου ἐξαίρουμένου.

Ἐ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καθυστερεῖ.
Ἦ φήμη ὁμιλεῖ περὶ τινος ἐπισημοῦ ἐνδυματικῶν λαβόντος χῶραν ἐν τῷ χορῷ τῶν ἀνακτόρων.
Συνέπεια ἡ κλοπὴ ἐνὸς κλάκ καὶ αἱ εὐγλωττοὶ διαμαρτυρήσεις τοῦ μικροῦ Θεοφιλά.

Εὐφύδα Παρνασσιδέων. Πῶς νὰ μιμηθῶν τὰς τέσσαρας ἑτεροχρῶμους αἰθούσας τοῦ κ. Σερπιερίου, τὴν πομπηϊανὴν, τὴν μαυροῖσπανικὴν καὶ τὰς ἄλλας;
Ἐ εὐφύστερος ἐξ αὐτῶν προτείνει:
— Δὲν ἀναπαριστῶμεν τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους;
— Ἐπιδοκιμάζω, λέγει ὁ φυσικομαθηματικὸς κ. Δραγοῦμης.

Καὶ προσκαλῶν τὸν κλητῆρα:
— Κλητῆρ, εἰς τὴν μίαν αἰθούσαν ἀναψε φωτιά· θὰ εἶναι τὸ θέρος· εἰς τὴν ἄλλην ἔνα μαγαλάκι· θὰ εἶναι ἡ ἀνοιξίς· εἰς τὴν τρίτην μὴ βάζεις τίποτε· θὰ εἶναι τὸ φθινόπωρον· τῆς τετάρτης ἀνοιξίς καὶ τὰ παράθυρα· θὰ εἶναι ὁ χειμὼν.

- Τῆς νέαις νὰ τῆς ὀδηγῶμεν εἰς τὸ χρυσοῦν θέρος.
- Τῆς πανδρευμέναις εἰς τὴν ἀνοιξίαν.
- Καὶ τῆς περασμέναις εἰς τὸν χειμῶνα.
- Αἱ τελευταῖαι ἀτυχεὶς ἐξεπάγιασαν.

Φαγοπότι.— Νερὸ καὶ σομάδα ὡς ποτά. Χυλόπηττας ὡς ὄψα. Καὶ 1/2 ὄν παγωτοῦ, τῆ πρωτοβουλία τοῦ κ. Βάμβας, ἕνεκα λόγων ὑγιεινῆς, συμβουλευθέντος καὶ τὸν ὀδοντοῦτῆρον κ. Μπρέλλη.

Περὶ τὸ πρῶτ ἡ πεῖνα ἦτο θηριώδης. Ἐξερχόμενα τὰ ζεύγη διέτασσον εἰσβολὴν εἰς τὰ πατσαδζῖδικα.

Ἐποῦ τὰ εὐρισκον κλειστά, ἡ Κυρία πρὸς τὸν συνοδευόντα Παρνασσιδέα στενάζουσα ἔλεγεν:

— ὦ! ἐάν ἦσο πατσαδζῖς!

Τόσα γλυκὰ εἶχον φάγει ὄλοι ὑπὸ πείνης, ὥστε ἤρχισαν νὰ ζητοῦν καὶ ξυνά.

Εἰς θεολόγος: Ντροπὴ, παιδιὰ, ντροπὴ.

Ἐβλεπε καὶ μπέρα, ἕνεκα τοῦ πένθους τοῦ Ἰσοβίου Ἐβρουοῦ Γραμματέως.

Ἐκοτελλίων. Διεκρίθη διὰ τῆς ἀποπείρας ἦν ἕκαμαν οἱ Παρνασσίδες νὰ εἰσαγάγουν ἱπποδρομικὰς ἀσκήσεις, κακασκευάσαντες στεφάνια ἀπὸ σιγαρόχαρτο, τὰ ὅποια ἐπρόκειτο ὡς εὐγενεὶς νὰ διατρποῦν αἱ Κυρίαι.

Ἐντύπωσης. Μπορεῖ νὰ χορεύῃ κάποιος τοὺς Παρνασσ-

σιδεῖς, ἀλλ' αὐτοὶ μάτην ζητοῦν νὰ χορεύσουν ἄλλους καὶ ἄλλας.

»**Αναλογία.** Ὑπνωτήρια Παρνασσιδέων=χοροί.
Χοροὶ Παρνασσιδέων=ὕπνωτήρια.

Δὸν Ζουάν.

Ἡ ΕΠΙΟΥΣΑ ΕΝΟΣ ΧΟΡΟΥ.

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Κυρία, τί θὰ κάνουμε τὸ μεσημέρι;
ΚΥΡΙΑ.—Ῥώτησε τὸν ἀφέντη σου.

..

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Ἀφέντη, τί ἀγαπάτε νὰ σᾶς κάνω τὸ μεσημέρι;

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Πές τοῦ Μανώλη νὰ πάρη μπριζόλες βιδελίσιας καὶ μακαρόνια.

..

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἀφέντη, μοῦ εἶπε ἡ μαγειρίσσα νὰ πάρω μπριζόλες καὶ μακαρόνια, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ παγαίνω στὸ παζάρι χωρὶς λεφτά, γιὰτὶ χρωστάμε ἀπὸ τὸν ἄλλο μῆνα 90 δραχμαῖς τοῦ χασάπη, 40 τοῦ μπακάλη, 30 τοῦ ψωμά, 20 τοῦ λαχανᾶ καὶ καμμιά σαρανταρὶὰ σὲ κάτι ἄλλα μαγαζιά καὶ χωρὶς λεφτά δὲν μοῦ δίνουν περὶ πρᾶμα.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Οἰκονόμησέ τα ὅπως ἔμπορεῖς καὶ πές τους πῶς θὰ τοὺς πληρώσουμε εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

..

ΑΝΝΑ.—Κυρία, ἔστειλε ἡ κυρία Λιζιὲ τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὸ φῶμα τοῦ χοροῦ καὶ ὁ Πιρπινιᾶς γιὰ τὰ στιβαλάκια τοῦ χοροῦ μὲ τοὺς φλόγκους.

ΚΥΡΙΑ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΑΝΝΑ.—Ἐστειλε καὶ τὸ γαλλικὸ μαγαζὶ καὶ ὁ Τσάτσος τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὰ γάντια καὶ τὸ ἔπανοφῶρι τοῦ χοροῦ.

ΚΥΡΙΑ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΑΝΝΑ.—Σᾶς παρακαλεῖ καὶ ὁ Σπαγγόπουλος καὶ ὁ Σπουλιόπουλος νὰ τοὺς πληρώσετε τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὸ κέντημα καὶ γιὰ τὰ διαμαντικά ποῦ πήρατε γιὰ τὸ χορὸ.

ΚΥΡΙΑ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

..

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Ἐφούνισες Μανώλη;

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἄμ δέ;

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Γιὰτί;

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἄμ μοῦ δίνει περὶ κανέναν πρᾶμα βερσεξ;

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Ἄμ τί θὰ φᾶν τ' ἀφεντικά τὸ μεσημέρι;

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Θὰ τοὺς πάρω μακαρόνια καὶ μπριζόλες ἀπὸ τὸ ξενοδογεῖο τοῦ Βαρνάβη, γιὰτὶ ἐκεῖ δούλεψα μιὰ φορά καὶ μοῦ κάνουν κρέδιτο.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἀφέντη, ἔστειλε ὁ Λαμπίικας τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὰ ροῦχα ποῦ σᾶς ἔκανε γιὰ τὸ χορὸ, καθὼς καὶ ὁ Ζωιγίόπουλος γιὰ τὰ παπούτσια τοῦ χοροῦ.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Σᾶς παρακαλεῖ καὶ ὁ Κωστής νὰ τοῦ πληρώσετε τ' ἀγῶγι ποῦ σᾶς πῆγε καὶ σᾶς ἔφερε ἀπὸ τὸ χορὸ.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Σᾶς παρακαλῶ καὶ ἐγὼ νὰ μοῦ πληρώσετε τὰ μνηστικά μου, γιὰτὶ θ' ἀνοίξω μ' ἓνα ἄλλο πατριωτικὸν καπνοπωλεῖο.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Τὸ τέλος τοῦ μηνός φθάνει καὶ οἱ λογαριασμοὶ παρουσιάζονται. Ἀνέρχονται εἰς δύο χιλιάδας δραχμῶν. Ἡ κυρία προῖκα δὲν ἔλαβε. Κληρονομίαν δὲν περιμένει. Ὁ κύριος περιουσίαν δὲν ἔχει. Μόνον εἰσόδημα ἔχει τὴν ἐκ τῆς δημοσίας θέσεως τοῦ ἀντιμισθίαν κυμαινομένην μεταξὺ τῶν 300—400 κατὰ μῆνα δραχμῶν.

Τὸ τέλος τοῦ μηνός φθάνει καὶ οἱ λογαριασμοὶ παρουσιάζονται.

— Τίνα δι' αὐτῶν θὰ πρωτοπληρώσῃ;

Ἡ ΚΟΙΝῆ ΓΝΩΜΗ.—Τοὺς τόκους τῶν ἀνά χειρας τοῦ σπιρουνάτου τοκιστοῦ **Ἄρ. Διζύγγη** τριῶν χρεωστικῶν γραμματίων του.

E pur si move !!!

Τρέχα — γύρευε.

ATTENTION AUX GOUVERNANTES !!!

Οὐδὲν κρυπτόν ὃ μὴ φανερόν γενήσεται.

Ἐμάθομεν τέλος τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ κυρία *Δεντηλέμο* ἀπέπεμψε κλωτσοπατηδὸν καὶ σφαλληρηδὸν τὴν περιλημένην τῆς θυγατρὸς τῆς *Ζιζίλιας* γκουβερνάνταν, *Mademoiselle Brouhaha*.— Τὴν ἀπέπεμψε λοιπὸν τὸ μεσονύκτιον τῆς 31 Ἰανουαρίου 1879, **διότι**:

α. τῆς ἐξελόγησε τὸν παρῆλικα σύζυγόν της :

β. διεβίβασεν εἰς τὴν θυγατέρα της τὰ *billets doux* δύο, τριῶν *gommés* καὶ

γ. διότι κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους, ἐνῶ ὄλος ὁ κόσμος εὐρίσκετο εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἡ δεσποινὶς *Μπρουχχᾶ* ἐθεάθη ὀπισθεν τῆς *Ῥιζαρίου* σχολῆς μετὰ τῆς *Ζιζίλιας*, συνοδευόμεναι ὑπὸ δύο διεσφραμμένων *petits crevés* . . .

Honny soit qui mal y pense . . .

— Καλὲ εἶν' ἀλήθεια αὐτὰ, κύριε *Μὴ Χάνεσαι*, ἡ μήπως εἶναι συκοφαντίαι τῶν ἀντιγκουβερναντιστῶν;

— Ἀληθέστατα, ἀγαθὴ μου ἀναγνώστρια! Καὶ ὁ ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀλάθητοι εἰσίν.

— Ἄχ, κύριε *Μὴ Χάνεσαι*, μ' ἀπελπίζετε, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω *γκουβερνάνταν* τῶν παιδιῶν μου.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσέχετε αὐτήν! *Attention aux gouvernantes!*

Μεταξὺ μας . . .

ΠΕΡΙ ΔΥΣΜΑΣ

τοῦ ὑπουργικοῦ του βίου ὁ κ. Δηληγιάννης ἠθέλησε νὰ φανῆ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη χαρίεις, πράξας ἔργον δικαιοσύνης διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ κ. **Ἀλεξ. Λεονάρδου** εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν.